

Universitat Autònoma de Barcelona
Facultat de Filosofia i Lletres Departament d'Art i Musicologia



Universitat Autònoma de Barcelona

RED RED WINE: DE REGGAE A EDM

Transformació i fusió de gèneres musicals

Treball de Fi de Grau presentat per
Judit Gallego Garcia

Tutor/s
Josep Maria Gregori Cifré

Bellaterra, gener 2025

Resum:

Aquest projecte analitza el procés de transformació de la cançó “Red Red Wine” del gènere reggae al gènere EDM (Electronic Dance Music). L'estudi analitza les característiques principals d'aquests dos gèneres musicals, tenint en compte les diferències tècniques, però també culturals i emocionals que es troben en aquesta adaptació. Partint d'un anàlisi detallat de l'obra original, s'estudien elements com l'estructura, instrumentació i el ritme per a versionar la cançó per a adaptar-la a les característiques del EDM. A més, el treball profunditza en l'impacte de la globalització musical i la hibridació cultural, considerant com aquests processos afecten la percepció i el significat de la música. La metodologia inclou eines d'anàlisi musical i tècniques de producció digital. Aquest estudi no només ressalta la versatilitat de les estructures musicals, sinó també com el context cultural i les emocions poden ser reinterpretats a través de la transformació estilística.

Paraules clau: electronic dance music, reggae, globalització musical, hibridació cultural, producció digital

Abstract:

This project explores the transformation process of the song “Red Red Wine” from the reggae genre to EDM (Electronic Dance Music). The research analyzes the fundamental characteristics of both genres, addressing the cultural, technical and emotional differences that imply adaptation. Starting from a detailed analysis of the original work, elements such as structure, instrumentation and rhythm will be studied to re-configure the song according to the EDM conventions. Furthermore, the work investigates the impact of musical globalization and cultural hybridization, considering how these processes affect the perception and significance of music. The methodology includes musical analysis, digital production techniques and interviews with experts in both genres. This study doesn't only highlight the versatility of musical structures, but also the cultural context and how emotions can be reinterpreted through stylistic transformation.

Keywords: electronic dance music, reggae, music globalization, cultural hybridization, digital production

Índex:

1. Introducció

- 1.1 Justificació del Treball
- 1.2 Objectius del Projecte

2. Marc Teòric

- 2.1 Conceptes principals
- 2.2 Característiques del Gènere Reggae
- 2.3 Característiques de l'Electronic Dance Music (EDM)

3. Fusió de Gèneres Musicals: Anàlisi Preliminar

- 3.1 Casos d'èxit en la mescla de Reggae i EDM
- 3.2 Reptes i oportunitats

4. Estat de la Qüestió

- 4.1 Revisió Bibliogràfica sobre el Reggae
- 4.2 Revisió Bibliogràfica sobre el EDM
- 4.3 Intersecció entre Reggae i EDM: Perspectives Crítiques

5. Metodologia

- 5.1 Anàlisi de la Cançó Original (*Red Red Wine*)
- 5.2 Procés de Transformació a EDM
- 5.3 Fonts d'Informació: Primàries i Secundàries

6. Desenvolupament

- 6.1 Creació de la Versió EDM de *Red Red Wine*
- 6.2 Experiments amb Instrumentació i Efectes
- 6.3 Comparativa entre la Cançó Original i la Transformada

7. Resultats i Discussió

- 7.1 Impacte Emocional i Perceptiu de la Transformació
- 7.2 Limitacions del Procés
- 7.3 Perspectives Futures per a la Fusió de Gèneres

8. Conclusions

- 8.1 Reflexió Final sobre el Procés Creatiu
- 8.2 Aportacions del Treball a l'Estudi de la Fusió Musical

9. Bibliografia

10. Annexos

- 10.1 Partitures o Estructures Analitzades

10.2 Captures del Procés de Producció

10.3 Fitxers d'àudio o Llistes de Reproducció

1. Introducció

1.1 Justificació del Treball

La música ha estat evolucionant constantment, adaptant-se i canviant en cada època tenint en compte els diferents contextos socials, culturals i tecnològics. Actualment, les cançons es transformen, modelant-se en altres estils, entrant en contextos totalment diferents. Aquest treball explora la reinterpretació del reggae Red Red Wine en el gènere EDM. La transformació implica modificar l'estructura, la instrumentació, i la producció, impactant en la resposta de l'oient. L'estudi busca comprendre la flexibilitat de les estructures musicals i com cada gènere ajuda a adaptar les cançons per captivar a nous públics. Amb la globalització i el món digital, la transformació musical és clau, sobretot en la producció moderna. L'estudi d'aquesta adaptació mostra com elements rítmics, harmònics, i texturals canvien, sense perdre l'ànima de la cançó.

Des d'una perspectiva musicològica, aquest projecte contribueix en l'estudi de l'evolució de gèneres amb un gran impacte en la percepció musical. L'evolució de la música és un reflex d'aquestes transformacions en cada moment històric i la seva funció dins la societat, així com la manera en què es construeixen i transmeten les tradicions musicals. La música ja no s'estudia com a una entitat aïllada sinó com un sistema que interacciona a escala global.

1.2 Objectius del Projecte

- Analitzar les característiques estructurals i sonores de la cançó original en reggae.
- Identificar els elements essencials del EDM i com poden aplicar-se a la transformació de l'obra.
- Desenvolupar un procés creatiu d'adaptació musical basat en la producció digital.
- Avaluar com els canvis estilístics afecten la percepció i emoció de la cançó
- Reflexionar sobre l'impacte cultural i estètic de la fusió i reinterpretació de gèneres.

2. Marc Teòric

2.1 Conceptes principals

- Cover/Versió: reinterpretació o remake d'una cançó ja gravada per un altre artista diferent del que la va gravar originalment. Pot mantenir la melodia, l'estructura i la lletra, però incorpora l'estil personal del nou intèrpret. Les covers poden ser fidels o transformadores, i sovint busquen actualitzar o re-significar el contingut original.
- Arranjament: adaptació d'una composició musical per a veus o per a instruments diferents dels de l'obra original. Pot incloure canvis en l'orquestració, ritmes, harmonia o estructures formals, però parteix de la mateixa composició. És una manera d'adaptar una obra a nous contextos interpretatius o sonors.
- Clon: nova interpretació d'una cançó gairebé idèntica a l'original que respecta l'estructura, la melodia, els acords i la lletra original. Sol utilitzar-se en contextos com bandes tribut, produccions comercials o per imitar fidelment una cançó molt coneguda.
- Versió lliure: interpretació d'una cançó escrita anteriorment que ha mantingut la mateixa composició que la original, encara que ha pogut patir alguna modificació en l'arranjament, estil o instrumentació. Tot i que es reconeix clarament l'origen de la peça, hi ha llibertat creativa per modificar alguns elements, sempre mantenint una connexió amb la cançó de referència.
- Hibridació estilística: tècnica artística que combina diferents estils, imatges i processos creatius per a generar una nova identitat sonora. Es considera una forma d'innovació artística que reflecteix la globalització musical i la dissolució de les fronteres entre gèneres.
- Crossover: composició musical que combina elements de diferents estils o gèneres per arribar a un públic més ampli. Un exemple típic seria una cantant lírica que grava un disc de pop, o una banda de rock que incorpora elements del hip hop. El crossover pot ser estètic, comercial o cultural.

- Adaptació: nova obra musical que es crea a partir d'una altra existent, transformant-la de manera més profunda que en una simple versió. Pot implicar canvis en la lletra (traduccions, per exemple), l'estil o el context d'interpretació. L'objectiu és fer l'obra més rellevant o accessible en un altre entorn.
- Re-harmonització: tècnica musical que consisteix en canviar els acords d'una cançó sense alterar la melodia original. Aquesta tècnica permet renovar l'expressivitat i el color harmònic d'una cançó sense alterar-ne la línia melòdica principal. S'utilitza sovint en jazz, pop o música experimental.
- Estètica sonora: estudi de les qualitats del so i de com es percep -com la textura, el timbre, la densitat o la dinàmica- i com aquestes contribueixen a l'experiència musical. Analitza com es construeix i es percep l'estil d'una producció musical a nivell sonor, sovint tenint en compte aspectes tecnològics.
- Textura musical: forma en la que es combinen els elements melòdics, rítmics i harmònics en una peça musical. Pot ser monofònica (una sola línia melòdica), homofònica (una melodia amb acompanyament), polifònica (diverses melodies simultànies), o heterofònica (variacions simultànies d'una mateixa melodia). Determina la densitat i la complexitat del so global.

2.2 Característiques del Gènere Reggae

El reggae va sorgir a Jamaica durant els anys seixanta i va anar evolucionant des de gèneres com l'ska i rocksteady, a la vegada que integrava elements del R&B i el jazz (Frith, 1996; Katz, 2010). El seu sorgiment va estar fortament lligat a la cultura rastafari, influint en l'estètica, temàtiques líriques i difusió internacional. El reggae va emergir en mig d'un moment de molta transformació sociopolítica jamaicana, després de la independència del 1962 i el creixement de discursos de resistència enfront de la desigualtat es va desenvolupar de la mateixa manera (Szwed, 2005; Katz, 2010).

Lletres reivindicatives, protestants i espirituals que van ser vitals per al gènere, a convertint-lo en una forma d'expressió per a la comunitat afro-caribenya. (Frith, 1996, Santana, s.d.). Artistes com Bob Marley, Peter Tosh i Burning Spear van ser molt rellevants en la història del reggae arreu del món, transformant-se en un símbol d'identitat cultural i resistència (Steingress, 2008). El reggae és caracteritzat per uns trets clau que el fan molt reconeixible: el ritme sincopat (off-beat), què fa servir "stank", és a dir, un patró rítmic amb acords tocats als temps febles del compàs (segon i quart temps, normalment 4/4) i creant així, una sensació única (Moore, 2012). També, un baix marcat i melòdic: la línia de baix del reggae acostuma a ser forta, melòdica, un paper clau en l'estructura de la cançó (Brovig-Hanssen & Danielsen, 2016). S'hi troben patrons repetitius i absorbents, aportant profunditat fent una sensació de groove. El patró rítmic "one drop", amb la bateria, dona èmfasi al tercer temps del compàs amb el bombo, al contrari dels primers i tercers. També hi ha variants com el "Rockers" o els "Steppers" (Zak, 2001).

Inclou una guitarra rítmica, un baix electrònic amb línies profundes i repetitives; bateria amb hi-hats oberts i patrons sincopats, teclat per reforçar el ritme sincopat, veu harmonia melòdica, o amb un estil de parla (toasting) (Frith, 1996). S'utilitzen cors harmònics per ressaltar l'expressivitat de les lletres, que són líriques i parlen sovint d'assumptes socials, polítics, espirituals i d'amor, amb un toc de la filosofia rastafari i la lluita pels drets humans (Brändström, Juslin & Lindstrom, 2012). Durant la producció i amb efectes com el reverb, delay i eco sobretot en el dub, s'hi juguen molt amb les pistes, per a crear unes atmosferes ben amples (Katz, 2010; Théberge, 1997).

2.3 Característiques de l'Electronic Dance Music (EDM)

El EDM va sorgir a partir de gèneres electrònics previs com el disco, el synth-pop i el techno a Detroit i Chicago, amb el House i el techno com a primeres formes de EDM (Butler, 2006; Brewster & Broughton, 2006).

Podríem dividir la cronologia del EDM en quatre fases: Orígens (1970-1980): sorgeix a partir de gèneres electrònics previs com el disco com a primeres formes de EDM. Dècada del 1990: expansió per Europa amb el trance, el drum and bass i el progressive House. Comença a popularitzar-se en festivals i clubs underground (Femenia de Toledo, 2004; Wololo Sound, s.d.). 2000-2010: auge del EDM comercial amb artistes com David Guetta, Swedish House Mafia, Avicci i Calvin Harris. Es converteix en un fenomen global amb festivals com Tomorrowland, Ultra Music Festival i EDC (Lonergan, 2004; Busted Halo, 2015).

Actualitat: gran diversificació en subgèneres (dubstep, future bass, deep house), fusió amb altres estils i forta presència a la cultura digital i a plataformes de streaming (Born & Devine, 2015; Holmes, 2012). L'EDM té molts elements clau que ens permeten entendre la seva l'estructura musical. A l'estructura rítmica predomina el compàs 4/4 amb beats constants i bombo marcat (kick drum) a cada temps. Fa ús del sidechain compression, que genera la sensació de "bombeig" característiques del EDM (Brovig-Hanssen & Danielsen, 2016).

Les progressions d'acords són simples amb canvis harmònics que generen tensió i resolució i ús de sintetitzadors per a crear línies melòdiques envoltants i enèrgiques. Té un so sintètic amb capes de sintetitzadors, samples i efectes electrònics (reverb, delay, phaser) amb predomini de baixos profunds i contundents. L'estructura es basa en Intro – Buildup – Drop – Breakdown – Outro (Moog Barcelona, s.d.; eMastered s.d.) amb l'ús de drops per a generar impacte amb canvis abruptes d'intensitat. Està associat a la música de festivals i clubs, amb una forta cultura de DJing i performance en viu, connexió amb la cultura digital, l'autoproducció i la viralització a les xarxes socials (Théberge, 1997; Collins, 2013).

3. Fusió de Gèneres Musicals: Anàlisi Preliminar

La fusió de gèneres musicals sempre ha estat present al llarg del temps, generant així nous estils de música, barrejant sons, ritmes, i estructures de varies tradicions. Actualment, la globalització i la digitalització faciliten experimentar amb grans recursos aquesta hibridació, sobretot en la música moderna.

El reggae i l'electrònica han estat coexistint des dels inicis d'ambdós gèneres en diversos panorames musicals, però avui en dia, la seva fusió ha guanyat força considerablement gràcies a l'evolució de l'EDM i la incorporació d'altres elements del dub, dancehall i el reggae dub.

Això passa gràcies la compatibilitat en alguns elements de la música, com per exemple l'èmfasi de les línies de baix, la manipulació de l'espai sonor amb efectes i l'estructura rítmica característica per l'offbeat reggae. És una transformació cultural on els significats i emocions de cada gènere ressurgeixen amb una nova vida, en un nou so.

3.1 Casos d'èxit en la mescla de Reggae i EDM

- **Lean On – Major Lazer (2015):** un dels projectes que millor ha aconseguit fusionar el reggae/dancehall amb EDM, ja que, encara que Lean On té una forta influència per la música índia, en moltes de les seves produccions Major Lazer ha incorporat ritmes característics del reggae, línies de baix inspirades en el dub i estructures pròpies del EDM.
- **Make It Bun Dem – Skrillex & Damian Marley (2012):** aquesta cançó és un dels exemples més clars de la fusió del reggae amb EDM, específicament amb el subgènere dubstep. La veu de Damian Marley manté l'essència del reggae, mentre que Skrillex introdueix una producció carregada de baixos potents i drops agressius característics del dubstep.
- **Sexual Healing Remix – Kygo:** un dels principals exponents del tropical House va mesclar Sexual Healing de Marvin Gaye amb un enfocament que combina el Groove relaxat del reggae amb una producció electrònica més moderna.

- **Living Dread (Dubstep Remix) – Alborose \$ Shengen Clan:** Alborose, conegut per la seva autenticitat en el reggae, ha experimentat amb sons electrònics en alguns dels seus temes, col·laborant amb productors que han remesclat les seves cançons amb elements de EDM i dubstep.
- **Watch Our For This (Bumaye) (2013) – Diplo \$ Walshy Fire:** aquesta cançó és un clar exemple de dancehall i reggae fusionant-se amb EDM, on la percussió caribenya i els sintetitzadors electrònics creen una combinació explosiva que fa que el ritme prengui molta importància en el tema.

3.2 Reptes i oportunitats

REPTES

El reggae té un tempo més relaxat i sincopat, mentre que el EDM es basa en patrons de 4/4 amb una base rítmica constant i energètica.

Adaptar la fluïdesa del reggae a la intensitat del EDM es basa en patrons de 4/4 amb una base rítmica constant i energètica (Butler, 2006; Zak, 2001). Adaptar la fluïdesa del reggae a la intensitat del EDM sense perdre la seva essència és un desafiament tècnic i creatiu. El reggae té arrels profundes en la història i cultura jamaicana, amb un fort vincle amb el moviment Rastafari i la protesta social. El EDM, en canvi, és un gènere globalitzat més orientat a la indústria de l'entreteniment. La fusió d'ambdós ha de ser respectuosa per evitar caure en l'apropiació cultural. Els seguidors del reggae solen valorar la música en el seu context tradicional, mentre que els fans del EDM busquen produccions més modernes i electròniques. Trobar un punt intermedi que atregui les dues audiències pot ser difícil (Tagg, 2013).

La producció de EDM tendeix a utilitzar sintetitzadors, efectes digitals i una estructura amb “drops”, mentre que el reggae es basa en instruments orgànics com la guitarra, baix i bateria. Aconseguir un balanç entre allò digital i allò analògic requereix un enfocament de producció detallat amb significats culturals i expectatives d'audiència (Brovig-Hanssen & Harkins, 2012; Théberge, 1997).

OPORTUNITATS

La fusió de reggae amb EDM pot atraure a oients d'ambdós gèneres, expandint les possibilitats d'experimentació musical i creant un so fresc que connecti amb noves audiències (Tagg, 2013; Solberg & Jensenius, 2017). Artistes com Major Lazer han demostrat que el reggae i la música electrònica poden coexistir exitosament. Això obre la porta a nous estils híbrids que mantinguin l'essència del reggae amb l'energia del EDM. En introduir elements de reggae en produccions de EDM, es pot donar més visibilitat a artistes de reggae a l'escena musical global, cosa que permet col·laboracions amb DJs i productors de renom. Incorporar elements de reggae a la música electrònica pot diversificar els line-ups de festivals i esdeveniments, oferint una experiència més variada al públic i facilitant la integració d'aquests estils en nous espais (Butler, 2006, Brovig-Hanssen & Harkins, 2012).

La tecnologia actual permet transformar i adaptar sons de diferents gèneres amb gran precisió. La fusió de reggae i EDM pot aprofitar eines avançades de producció per aconseguir mescles innovadores i atractives.

4. Estat de la Qüestió

4.1 Revisió Bibliogràfica sobre el Reggae

El reggae va sorgir a Jamaica a finals de la dècada de 1960 com una evolució d'estils musicals previs com l'ska i el rocksteady (Firth, 1996). El seu desenvolupament va estar profundament influenciat pel context social i polític de l'illa, marcada per l'herència colonial britànica, la pobresa, desigualtat social i l'auge del moviment rastafari (Szwed, 2005; Katz, 2010). Té les seves arrels en la música africana i caribenya, així com n'influències del rhythm and blues estatunidenc. El seu antecedent més immediat va ser l'ska, un estil que combinava la ment jamaicana amb el jazz i el R&B de Nova Orleans. A mitjans dels anys seixanta, l'ska va evolucionar cap al rocksteady, un gènere més pausat i amb línies de baix més pronunciades. Aquesta transició va preparar el territori per al naixement del reggae, que va emergir amb un tempo encara més lent i una major càrrega rítmica en la síncope (Moore, 2012).

El reggae es va consolidar com la banda sonora de la identitat cultural jamaicana en un període de transformació social. Durant la independència de Jamaica el 1962, el país afrontava una sèrie de desafiaments econòmics i polítics. La música de reggae no només va servir com un vehicle d'expressió artística, sinó també com una eina de protesta social (López Cano, 2012; Brändstörn, 2012). A través de les seves lletres, els músics van abordar temes com l'opressió, la pobresa i la resistència contra el sistema. El reggae també va estar estretament vinculat amb el moviment rastafari que promovia l'espiritualitat, el retorn a Àfrica i el rebuig del colonialisme (Szwed, 2005). Figures com Bob Marley i Peter Tosh van incorporar missatges rastafaris a les seves cançons, ajudant a globalitzar tant el reggae com la ideologia rastafari.

El reggae es distingeix per una sèrie de característiques musicals que el diferencien d'altres gèneres. És conegut pel seu "one drop rythm", on l'accent rítmic es col·loca en el segon i quart temps del compàs en lloc del primer i el tercer. El baix al reggae és l'element melòdic central i el cop de caixa de la bateria i el bombo s'alineen al tercer temps del compàs.

Altres variacions inclouen el "rockers" i el "steppers" i es fan servir congues i altres instruments de percussió per enriquir la textura rítmica.

La guitarra elèctrica en el reggae sol tocar acords curts i entretallats en els temps dèbils del compàs, creant el característic "chop" que accentua la sensació de síncope. Algunes cançons incorporen òrguens Hammond i sintetitzadors, proporcionen un matalàs harmònic i a vegades executen melodies repetitives. Les veus al reggae solen ser melòdiques i expressives, amb lletres que transmeten missatges socials i espirituals. A més, els cors i harmonies vocals són freqüents, reforçant el missatge d'unitat i resistència (Frith, 1996; Brovig-Hanssen & Danielsen, 2016).

A partir dels anys setanta, el reggae va començar a expandir-se més enllà de Jamaica gràcies a artistes com Bob Marley, qui es va convertir en una icona global de gènere. La seva música, promoguda per Island Records, va ajudar a fer que el reggae arribés a audiències d'Europa, Nord-amèrica i Àfrica. El reggae ha influït en múltiples gèneres musicals al llarg del temps:

- **Dub:** A Jamiaca, el reggae va donar origen al dub, una variant experimental on es manipulaven les pistes de baix i bateria amb efectes d'eco i reverberació. Productors com King Tubby i Lee "Scratch" Perry van desenvolupar aquesta tècnica, que ha influenciat el desenvolupament de la música electrònica i el hip-hop.
- **Hip-hop:** El reggae va jugar un paper clau en el sorgiment del hip-hop a Nova York, on DJs jamaicans com Kool Here van incorporar elements del reggae a la seva música, fusionant-lo amb el punk i el rock.
- **Punk i Rock:** Bandes com The Clash i The Police incorporen elements del reggae a la seva música, fusionant-ho amb el punk i el rock.
- **Dancehall i Reggaetón:** Als anys 80 i 90, el reggae va evolucionar fins el dancehall, un estil més digital amb ritmes accelerats. A partir del dancehall i del reggae en espanyol, va sorgir el reggaeton a Puerto Rico, que va combinar aquests ritmes amb influències del hip-hop i la música llatina.

1.2 Revisió Bibliogràfica sobre el EDM

La música electrònica de ball (EDM) és un gènere musical ampli que abasta una varietat d'estils i subgèneres caracteritzats per l'ús predominant d'instruments electrònics i producció digital. El seu origen es troba en les innovacions tecnològiques i culturals del segle XX, i la seva evolució ha estat marcada per la influència de diferents corrents musicals, l'experimentació sonora i el desenvolupament de noves tecnologies. El sorgiment de la música electrònica de ball pot rastrejar fins a mitjans del segle XX, amb l'aparició de la música concreta i la música electroacústica als anys 40 i 50. Compositors com Pierre Schaeffer i Karlheinz Stockhausen van experimentar amb la manipulació de sons gravats i sintetitzadors primitius, assentant les bases pel desenvolupament posterior de la música electrònica. Als anys 70, l'evolució de la tecnologia va permetre la creació de sons sintètics mitjançant sintetitzadors com el Moog i el Roland TR-808, utilitzats en gèneres emergents com el disco i el krautrock. Paralelament, en ciutats com Detroit i Chicago, van començar a gestar-se estils com el techno i el House, que es convertirien en pilars del EDM modern.

Durant els anys 80 i 90, l'auge de la cultura de clubs i els avenços en la producció digital van portar a la diversificació de la música electrònica, amb el sorgiment de gèneres com el trance, el drum and bass i el hardcore. Amb l'arribada del segle XXI, la globalització i l'accés a software de producció van democratitzar la creació de música electrònica, permetent l'aparició d'artistes independents i la consolidació del EDM com un fenomen de masses. El EDM abasta una àmplia varietat de subgèneres, cada un amb característiques sonores i estructurals distintives:

- **House:** va sorgir a Chicago als anys 80 i es caracteritza pel seu ritme en 4/4, línies de baix repetitives i sintetitzadors melòdics. Subgèneres com deep House i progressive House han evolucionat amb el temps.
- **Techno:** nascut a Detroit, el techno s'enfoca a ritmes mecànics i repetitius, amb una forta presència de sintetitzadors i seqüències rítmiques hipnòtiques.
- **Trance:** es caracteritza per melodies evolvents, progressions harmòniques i estructures llargues amb crescendos emocionals. Va sorgir a Alemanya als anys 90 i ha influenciat el EDM mainstream.
- **Drum and Bass:** amb orígens al Regne Unit, es basa en patrons rítmics accelerats, línies de baix profundes i elements de reggae i el jungle.
- **Dubstep:** va néixer a Londres als anys 2000, amb baixos modulats, ritmes sincopats i drops pesats. Es va popularitzar a EEUU amb artistes com Skrillex i va portar a una nova onada de EDM comercial.
- **Hardstyle:** fusiona elements del techno i el hardcore, amb ritmes potents i línies de baix distorsionades, sent popular en festivals europeus.

El desenvolupament del EDM ha estat estretament lligat a la evolució de la tecnologia musical. Algunes de les eines i tècniques clau són:

- **Sintetitzadors i Samplers:** Equips com el Roland TB-303 (clau en l'àcid house) i el Yamaha DX7 han definit el so del EDM. Els samplers permeten reutilitzar fragments d'àudio i manipular-los digitalment.

- **DAWs (Digital Audio Workstations):** Programes com Ableton Live, FL Studio i Logic Pro han revolucionat la producció musical, permetent la creació de pistes complexes sense necessitat d'estudis físics.
- **Sidechain Compression:** Tècnica essencial en el EDM, on el bombo “estreny” el volum d’altres elements, creant un efecte rítmic distintiu.
- **Automatització i Efectes Digitals:** La reverb, el delay i els filtres de modulació permeten la construcció d’atmosferes sonores característiques del EDM.

El EDM ha transformat la cultura musical, influenciant l’escena de clubs i festivals a escala global. Des de l’explosió de la música dance als anys noranta amb esdeveniments com Love Parade a Berlín fins a festivals massius com Tomorrowland i Ultra Music Festival, la música electrònica ha redefinit l’experiència de l’entreteniment en viu. Els DJ i productors han adquirit l’estatus de superestrelles, i la indústria del EDM genera milers de milions de dòlars anualment. A més, la fusió el EDM amb altres gèneres ha donat lloc a noves formes d’expressió musical, com l’EDM-pop que domina les llistes d’èxit.

4.3 Intersecció entre Reggae i EDM: Perspectives Crítiques

La combinació d’elements del reggae i el EDM és un fenomen que respon a dinàmiques d’hibridació cultural i musical, on els elements distintius d’ambdós gèneres es fusionen per a donar lloc a noves expressions sonores. Aquest procés pot analitzar-se des de la perspectiva de la hibridació transcultural (Steingress, 2008), l’apropiació i remix a l’era digital (López Cano, 2012) i les dinàmiques de l’encreuament entre gèneres populars (Szwed, 2005).

La hibridació musical és un procés fonamental en l’evolució dels gèneres musicals, ja que permet la creació de nous estils a partir de la combinació d’influències culturals diverses (Gerhard Steingress, 2008). En el cas del reggae i el EDM, aquesta hibridació es manifesta en la incorporació de ritmes sincopats, línies de baix característiques del reggae i la utilització de sintetitzadors i efectes propis de la producció electrònica.

Lopez Cano (2012), a *Música dispersa*, argumenta que a l'era digital, el remix i l'apropiació juguen un paper clau en l'evolució de la música. Aquest enfocament és crucial per entendre com la fusió entre reggae i EDM ha donat lloc a subgèneres com el reggae electrònic, el dubstep-reggae i el moombathon, on elements tradicionals del reggae són transformats mitjançant tècniques de producció digital i ritmes més accelerats característics del EDM.

La fusió entre reggae i EDM ha incorporat una sèrie d'elements sonors característics del reggae a produccions electròniques:

- **Ritme sincopat i offbeat:** el “skank” del reggae, basat en acords tocats al segon i quart temps del compàs, ha sigut adoptat en produccions de EDM per a crear grooves més dinàmics.
- **Línies de baix profundes i subgreus:** al EDM, les línies de baix han evolucionat a l'ús de subgreus processats amb efectes com el wobble bass.
- **Efectes de delay i reverb:** característics del dub, aquests efectes han sigut amplament utilitzats en el EDM per a generar atmosferes expansives i textures evolvents.
- **Veus samplejades i estil vocal:** molts temes de EDM han incorporat vocalistes amb influències del reggae o han samplejat fragments de cançons clàssiques del gènere.

Sub-gèneres del EDM

- Dubstep-Reggae: gènere que fusiona l'energia del dubstep amb les estructures rítmiques del reggae i el dub.
- Moombathon: subgènere nascut de la combinació de House i reggaeton amb elements reggae. Productors com Dillon Francis han desenvolupat un so influenciat per la cadència del reggae, però amb bases electròniques més accelerades.
- Reggae electrònic i future dancehall: artistes com Major Lazer han explorat aquesta fusió amb temes com Lean On i Watch Out For This, incorporant patrons rítmics de dancehall amb estructures i sintetitzadors del EDM.

La fusió de gèneres no és només un procés musical, sinó que també implica dinàmiques d'apropiació cultural i reinterpretació. En el cas del reggae i EDM, la hibridació ha sigut objecte de debat entorn de l'autenticitat i la comercialització del so original del reggae (Szwed, 2005).

Lonergan (2004) analitza com certs èxits musicals han aconseguit captar elements de diferents gèneres per a arribar a un públic més ampli. En aquest sentit, la fusió entre reggae i EDM ha permès que el reggae arribi a noves audiències a través de festivals de música electrònica i produccions comercials. Tot i això, aquest procés també ha generat crítiques sobre la possible dilució d'identitat original del reggae a la indústria del EDM.

La combinació de reggae i EDM és un exemple clar de com la hibridació musical pot generar noves formes d'expressió artística. A través de la incorporació de ritmes sincopats, línies de baix i tècniques de producció avançades, aquesta fusió ha donat lloc a subgèneres innovadors que han redefinit el panorama musical contemporani. No obstant, el seu impacte cultural segueix continuant objecte de debat en termes d'apropiació, autenticitat i transformació estilística.

5. Metodologia

5.1 Anàlisi de la Cançó Original (*Red Red Wine*)

La versió de "Red Red Wine" interpretada per UB40 presenta una estructura formal de tipus estrofa-tornada amb seccions ben definides, que poden representar-se esquemàticament com:

B – A – B – A – B – Outro

- **B (Tornada):** "Red, red wine goes to my head..."
- **A (Estrofa):** "I'd have sworn that with time..."
- **Outro:** Repetició y l'esvaïment de la tornada.

La tonalitat principal és D $\flat$ major, i la progressió harmònica que es manté de forma constant al llarg de tota la peça respon a l'esquema funcional de I-vi-IV-V, és a dir:

D $\flat$ – B $\flat$ m – G $\flat$ – A $\flat$

Aquest cicle harmònic és característic per la seva sonoritat estable i la seva recurrència en repertoris de música popular, que reforça la idea d'una harmonia funcional sense modulacions ni ambigüitats tonals.

L'absència de modulacions o cadències plagal o deíctiques contribueix en una sensació de continuïtat, repetició i predicibilitat harmònica, sent coherent amb els patrons estilístics del reggae pop, especialment el seu vessant comercial dels anys vuitanta.

Anàlisi rítmic:

La peça està escrita en un compàs quaternari simple (4/4), i la seva rítmica es basa en patrons típics del reggae, amb accentuació als temps dèbils del compàs (2 i 4). Aquesta accentuació s'aconsegueix mitjançant l'ús de la guitarra rítmica, que emprà el recurs "shank" o "chop" -acords executats amb un tall sec i precís, freqüentment en semicorxeres o corxeres segons la interpretació.

La bateria fa ús del patró rítmic "one drop", caracteritzat per ometre el bombo al primer pols del compàs i col·locar l'accentuació principal al tercer temps, generant un desplaçament de pols perceptiu i una sensació rítmica de relaxació. Aquest patró es complementa amb charles tancats i caixa en temps dèbils, reforçant el "groove" característic del gènere.

El baix elèctric executa línies sincopades i melòdicament actives, amb figures rítmiques que solen desplaçar-se lleugerament respecte al pols mètric. Aquesta funció contrapuntística rítmic-harmònica del baix és fonamental al reggae, i en aquesta versió concreta es converteix en l'eix central de l'acompanyament.

Instrumentació:

La instrumentació està composta per elements clàssics del reggae-pop

- **Baix elèctric:** protagonista en la base harmònica i rítmica, amb un rol central en la textura.

- **Bateria acústica o samplejada:** amb patró “one drop” i dinàmica controlada.
- **Guitarra elèctrica rítmica:** amb acords sincopats en temps dèbils, tractats amb tècnica de palm mute i delay.
- **Teclat:** reforça l'harmonia amb acords llargs (pads) o amb acords rítmics staccato.
- **Veu principal:** amb interpretació melòdica relaxada, melismes subtils i ús d'efectes de reverb.
- **Cors:** en terceres o unísons, aporten densitat tímbrica a la tornada.

En el pla tímbric i de producció, destaquen els efectes espacials com reverb, delay i execució en mitjans-greus, que aporten calidesa i atmosfera, en línia amb les produccions digitals de l'època.

5.2 Procés de Transformació a EDM

Per a la transformació de la cançó de Red Red Wine al gènere musical EDM he utilitzat el programa Logic Pro X com a principal estació de treball (DAW). Aquest software ofereix una àmplia biblioteca de sons i instruments virtuals que m'han permès treballar amb molta precisió, tot i que, hi ha moltíssims instruments a Logic i si no estàs acostumat a treballar i indagar en aquest programa et pot costar trobar els sons exactes i adients per a la peça de creació. Tot i això, treballar en l'edició i la mescla a Logic és molt senzilla i assequible per a principiants.

Per a produir aquesta nova versió, he seleccionat instruments com Dreamy Music Box Bells, Elevation Wurlie, Cheap Bass, Distorted Electric Piano, i diversos kits percussió electrònica com Boom Bap Rim 2 – Drum Synth Kit i Clap 2 – Silverlake, els quals aporten la textura pròpia del EDM.

L'estructura de la versió original s'ha modificat clarament per a poder-se ajustar al format convenient del EDM, incloent-hi build-ups, drops i breakdowns. He seleccionat frases melòdiques de la cançó original i reestructurant-les a un patró de quatre compassos cíclics, optimitzant la repetició i la dinàmica progressiva d'aquest gènere.

Els timbres orgànics del reggae han estat substituïts per instruments virtuals, intentar complementar la mateixa intenció sonora però amb els matisos eteris i electròniques. Un exemple són els sons com “Elevation Wurlie” i “Dreamy Music Box Bells” aporten un ambient envolupant, mentre que el Cheap Bass reforça les freqüències greus necessàries per a la pista de ball.

He incorporat alguns elements característics del EDM com claps que se sincronitzen al compàs, línies de baix sintètic i capes sintetitzadores suaus i brillants que ajuden a crear aquest efecte encerclador. La base rítmica està reforçada per loops de percussió electrònica i efectes processats amb reberveració i comprensió sidechain per a generar la clàssica empenta que genera el EDM.

A més a més, he afegit pads harmònics i sintetitzadors amb modulació per enriquir les transicions entre cada secció. Aquest ús d'efectes com el delay o l'automatització de volum m'ha permès construir una narrativa sonora que manté l'interès a mesura que la cançó va avançant i d'aquesta manera acompanya l'evolució melòdica de la peça.

5.3 Fonts d'Informació: Primàries i Secundàries

Fonts primàries

Les fonts primàries utilitzades en aquest projecte són les que estan directament relacionades amb el procés de transformació en si. Donen lloc al treball creatiu personal en la creació de la nova cançó, on podem incloure:

- La cançó original Red Red Wine de UB40, utilitzada com a base melòdica principal per a estructurar el projecte.
- L'eina de producció musical, en aquest cas Logic Pro X, junt amb els instruments i efectes integrats en aquest DAW, com per exemple Cheap Bass, Dreamy Music Box Bells, Elevation Wurlie o Rim 2 – Drum Synth Kit, seleccionats segons l'experimentació de la seva sonoritat i potencial dins de l'estil pertinent EDM.

- Les gravacions, arranjaments i decisions artístiques realitzades al llarg del projecte, on es troben documentades en les captures de pantalla durant el seguiment del treball.

Aquestes fonts representen el nucli creatiu i pràctic del treball, ja que mitjançant aquests processos, he pogut dur a terme la transformació d'un estil original i concret a un nou context electrònic.

Fonts secundàries

Una bona part del treball també ha necessitat el reforç de diverses fonts secundàries per a poder informar, justificar i enriquir les decisions musicals adaptades. Aquestes m'han servit com a base conceptual i tècnica per a prendre decisions durant la producció. Aquestes fonts han inclòs material acadèmic i recursos pràctics i audiovisuals.

He consultat textos especialitzats que descriuen l'evolució del EDM des dels seus orígens als anys 80 fins a la seva consolidació com a gènere global al segle XXI. Aquestes fonts han sigut clau per a entendre l'estructura típica de l'EDM com els build-ups, breackdowns i drops, així com la usual instrumentació, tenint en compte la DAW utilitzada. Autors com Brewster i Broughton (2006) i Butler (2006) ofereixen una base sòlida sobre els gèneres electrònics i les seves respectives característiques.

Tenint en compte que la producció ha sigut realitzada amb Logic Pro, vaig haver de consultar tutorials a YouTube sobretot per aprofundir en la textura dels sons. Vaig fer un mini curs de producció amb Logic que em va donar les eines per a saber construir la base d'una producció, però no per a editar els efectes perquè aporti la tècnica més "professional" a l'hora de fer una producció. M'ha ajudat molt a treballar amb la mescla, tot i haver hagut de perfeccionar-ho més endavant. Tots aquests recursos m'han fet de guia pràctica per a traduir les decisions estètiques en el projecte dins del software.

Una altra part important del projecte ha sigut l'anàlisi de produccions anteriors del gènere EDM com BENNET, NO EMOTION i Jaxomy.

Des que vaig originar la idea d'aquest projecte, vaig començar amb la cerca d'influències musicals amb la plataforma de Spotify, on escoltant el gènere EDM, vaig anar creant una playlist amb les cançons que més s'acostaven a la meua idea creativa i a les estructures, ritmes i sons que em podien servir per a transformar la peça. Evidentment, aquests artistes mencionats amb els quals més he centrat el meu projecte tenen influències d'artistes molt grans com David Guetta, Martin Garrix, Calvin Harris i Avicci, quatre dels artistes de EDM més rellevants en la indústria de la música.

Tots aquests artistes tenen previs enfocaments de fusió de gèneres en les seves obres, així com la cerca de hooks melòdics i les emocions en la producció m'han servit com a inspiració i referència per a aconseguir un enfocament coherent i actual en les tendències del gènere.

Abans d'abordar la reestructuració musical, també m'ha ajudat la cerca anterior del treball, on investigava la versió original de Red Red Wine, on ells ja reinterpretaven aquesta balada de soul de Neil Diamond a aquest himne relaxat i caribeny. Entenent aquesta transformació prèvia, m'ha permès identificar elements essencials com la línia vocal melòdica, a la vegada que em definien els aspectes que han sigut més fàcilment transformables.

Aquestes fots ajuden a no només enfocar el treball de manera tècnica, sinó també de manera reflexiva.

6. Desenvolupament

6.1 Creació de la Versió EDM de *Red Red Wine*

El procés de transformació de Red Red Wine a EDM ha requerit un enfocament centrat en l'experimentació sonora. Tot i tenir certa llibertat en poder crear la cançó des d'un punt de vista musicalment molt diferent de l'original, m'he volgut basar en l'estructura i sonoritat de la cançó de reggae. Per això, he hagut de seleccionar els timbres digitals i reorganitzar l'estructura dels elements melòdics i rítmics utilitzant, com he mencionat anteriorment, la DAW Logic Pro X.

He reorganitzat l'estructura original de la cançó de Red Red Wine, amb clares influències del gènere reggae, per a poder respondre a una forma més adient al EDM. M'he basat en l'ús d'una seqüència progressiva per tal d'afavorir la construcció gradual de l'energia, tan típica del EDM. Per a aconseguir-ho, he optat per anar afegint capes de so progressivament, contrastant així el recurs utilitzat en gèneres com el progressive House o el future bass.

Els primers compassos se centren a establir una base rítmica seguida per la introducció de melodies, aportant timbres suaus però atmosfèric. A mesura que la cançó avança, se suma el so "Elevation Wurlie", usat com a suport harmònic amb un toc subtil d'electrònica per a poder mantenir l'equilibri entre la melodia i la sonoritat ambiental.

Un dels objectius clars en aquest procediment ha sigut generar un so vibrant i electrònic, allunyat del to orgànic de la cançó original. Per a poder-ho dur a terme, i indagant entre els instruments i sons de la DAW, els que considero que són imprescindibles se centren en: un baix sintètic amb gran presència que aporta contundència rítmica en les seccions principals, un piano distorsionat com a reforç harmònic, aportant així textura i color en els builts i percussió processada per a definir el groove rítmic, com claps i kicks típics del EDM.

La combinació d'aquests instruments genera un entorn sonor més dens i expansiu, contrastant amb la simplicitat instrumental de la versió original. D'altra banda, per a aconseguir aquesta sonoritat coherent amb els estàndards del EDM, he aplicat les següents tècniques:

- Capa de sons: per a enriquir les freqüències mitjes-altes combinant sintetitzadors i pads
- Processament amb efectes: reverb i delay en certes melodies per a ampliar l'espai sonor.
- Transicions i automatització: les automatitzacions de volum i filtre per a crear els builts i els drops, les pujades de tensió fonamentals en el gènere EDM.

El resultat final reinterpreta la cançó de reggae conservant alguns motius melòdics que es poden reconèixer de l'original, completament immersa en una estètica EDM. Aquesta nova versió adquireix una identitat molt més digital i energètica. L'atmosfera que genera s'adequa tant per a ser escoltada com per a ser ballada.

6.2 Experiments amb Instrumentació i Efectes

L'exploració activa que s'ha donat en aquesta transformació ha implicat decisions orientades a generar impacte sonor intentant mantenir una certa connexió emocional amb l'original.

He prioritzat l'ús d'instruments virtuals que em permetessin combinar la calidesa melòdica potenciant l'electrònica, utilitzant instruments que seguidament justifico:

- Dreamy Music Box Bells: aquest instrument és clau per a preservar aquest to nostàlgic i melòdic que identifica la versió original. El seu timbre és brillant i suau aporta aquesta sensació onírica que funciona com a contrastament per a la contundència sonora, sobretot rítmica.
- Elevation Wurlie: vaig triar-lo com a base harmònica, amb el seu so processat digitalment per a reforçar melodies amb un toc retrofuturista propi de l'EDM.
- Cheap Bass: és un sintetitzador greu i definit amb una saturació més aviat suau. La seva presència defineix el Groove del track que és molt necessària per a construir els build-ups i els drops.
- Distorted Electric Piano: entra als compassos 51-54, aportant la textura del final de la cançó, i funciona perfectament per a reforçar aquest clímax amb la seva agressivitat harmònica.
- Synth Pop Strings: apareix en capes subtils per a expandir el rang freqüencial i crear així l'ambient necessari sense solapar-se amb la veu principal.

La producció moderna de EDM es caracteritza, entre d'altres, per l'ús intensiu i controlat dels efectes digitals:

- Reverb i Delay: utilitzats especialment en Dreamy Music Box Bells i en elements melòdics per a aconseguir la simulació d'un entorn espacial ampli. La reverberació llarga genera aquesta profunditat que dona textura a la cançó, així com els delays sincronitzats creen els ecos rítmics que aporten la dinàmica necessària sense saturar molt la mescla de la peça.
- Filtre de pas alt automatitzat: aplicat progressivament en algunes seccions transitives per a generar expectativa, una tècnica que s'utilitza molt sovint en els build-ups, on el so es va obrint fins a arribar al drop.
- Distorsió controlada: utilitzant instruments com el Distorted Electric Piano, he pogut afegir aquest caràcter cru que dona potència i energia a cançó però sense perdre la claredat. Aquesta distorsió lleu i per capes greus per a poder donar la presència en l'espectre.
- Sidechain Compression: és una tècnica imprescindible en el gènere EDM, on pads i sintetitzadors abaixen el volum automàticament amb el ritme del kick, generant així un efecte de bombeig que dona fluïdesa i potencia.

Durant la fase d'experimentació, vaig provar moltíssimes combinacions, sobretot en la cerca del so adient en cada capa. El joc entre els diferents sintetitzadors i els efectes com per exemple l'AutoFilter, Chorus i Stereo Spread, encara que no totes han sigut utilitzades en la versió definitiva, ha permès refinar l'equilibri entre l'energia del EDM i la claredat del reggae, definint així el caràcter emocional en cada secció.

6.3 Comparativa entre la Cançó Original i la Transformada

L'estil reggae/pop suau interpretat per UB40 reinterpretat dins l'univers EDM, ha suposat una profunda transformació tant a nivell rítmic com tímbric, estructural i emocional. Aquests canvis destaquen les decisions musicals i les tècniques utilitzades per a explorar dins del procés creatiu. El tema de UB40 es caracteritza per tenir un tempo moderat (al voltant de 85 BPM), un ritme sincopat característic del reggae, i una atmosfera relaxada i melancòlica on la veu destaca sobre una instrumentació mínima i repetitiva.

A la nova versió de la cançó, en canvi, he hagut de canviar la velocitat per adaptar-la al nou gènere (120-128 BPM), buscant aquesta energia activa i ballable. El ritme quadrat amb la percussió més marcada en els temps forts per a donar pas als build-ups i drops.

He intentat fixar-me al màxim en l'estructura, ja que al haver-hi tants canvis en la instrumentació m'ha semblat el més adient per a mantenir la semblança. En la cançó versionada, trobem els build-ups, els breaks i els drops per a marcar l'estructura, ja que es troben generalment en les transicions per a generar tensió i alliberament progressiu, guiant a l'oient cap als moments de clímax.

En la cançó original, els instruments acústics o semi-elèctrics com el baix, la guitarra rítmica, teclats suaus i la bateria generen timbres càlids i naturals. En la cançó transformada, en canvi, l'ús dels sintetitzadors i efectes digitals creen aquesta densitat agressiva però controlada que ens transporta en un espai més ampli. La progressió harmònica senzilla i cíclica es manté en ambdues cançons per a mantenir la identitat original, tot i que en la versió original la melodia vocal és clara i melancòlica i en la versionada s'enriqueix amb capes harmòniques addicionals que aporten profunditat. La melodia original es respecta però l'acompanyen capes denses i processades.

L'energia emocional de la cançó original transmet tristesa i nostàlgia amb un to introspectiu. En la versió al EDM, encara que es conserva l'esperit melancòlic en moments puntuals, sobretot al principi, el caràcter emocional es transforma en una experiència més energètica i expansiva més propensa de l'EDM. L'enfocament passa a ser la catarsi rítmica que ens transporta a una celebració emocional.

7. Resultats i Discussió

7.1 Impacte Emocional i Perceptiu de la Transformació

Aquesta transformació ha generat un canvi significatiu a nivell emocional i perceptiu en l'experiència de l'oient.

Mentre que la versió original es caracteritza per l'atmosfera relaxada, nostàlgica i melancòlica reforçada pel seu tempo lent, els timbres càlids del reggae, així com el seu característic ritme sincopat que evoca una sensació de letargia tropical, la versió de EDM adopta un ritme més accelerat intensificant l'energia i la immediatesa emocional.

Des d'una perspectiva perceptiva, l'oient experimenta un augment de l'estimulació sensorial, gràcies a la riquesa de la textura i els sons electrònics i els efectes de modulació dinàmica. Diversos estudis sobre música electrònica que els gèneres que tenen major densitat rítmica i dinàmica, com vindria a ser el EDM, tenen una tendència major a generar una activació emocional més intensa, sobretot en contextos d'escolta col·lectiva, com festes, balls o festivals. (Brändström et al., 2012; Solberg & Jensenius, 2017). Això genera un contrast amb la resposta emocional més relaxada del reggae, que tendeix a associar-se amb la disminució de l'estrès, i la inducció en l'estat de calma a causa del ritme lent i harmonies repetitives (North & Hargreaves, 1997).

L'estructura ascendent de la producció està inspirada en el Shepard tone i la seva lògica perspectiva. Els reverbs dels pads atmosfèrics també contribueixen en l'expansió espacial i l'anticipació emocional (Butler, 2006). La sensació d'immersió reforça la implicació corporal i la sincronització amb el pols musical dels oients. El canvi d'instrumentació de guitarres rítmiques i metalls a sintetitzadors amb filtres modulables i percussió digital, clarament es modifica el codi cultural de la cançó. En la seva versió de reggae, la cançó s'associa al moviment rastafarisme, i a la reinterpretació electrònica, el context contemporani de club o festival, mostrant com el timbre i la producció influeixen en la codificació social d'un tema (Tagg, 2013). Aquesta transformació no només renova la cançó en termes sonors, sinó que també són emocionals i culturals, generant una experiència perceptiva diferent que convida, a diferència de la primera versió, a l'acció més que a la reflexió.

7.2 Limitacions del Procés

Al llarg de la realització d'aquest projecte, he tingut algunes limitacions que han influenciat el procés i resultat final d'aquesta transformació. Aquesta ha sigut la primera vegada que he fet un treball d'aquest tipus a nivell de producció, més aviat la primera vegada que he creat una producció des de zero sense cap tipus d'ajuda. Això ha implicat un procés d'aprenentatge creatiu i autodidacta.

Al no ser professional en l'àrea tècnica ni prèviament haver tingut una formació avançada, moltes de les decisions preses s'han basat generalment en l'experimentació, la intuïció musical i els coneixements adquirits en formacions prèvies. A més a més, les limitacions materials i logístiques també han sigut un factor important, ja que aquest projecte ha estat realitzat completament durant la meua estada d'exchange a Austràlia, lluny del meu entorn habitual sense accés a les eines essencials com un teclat MIDI o un micròfon de qualitat.

L'absència d'un estudi adequat també ha influenciat les possibilitats de gravació, mescla i monitoratge, fent que hagués de dependre únicament en l'entorn digital de Logic Pro, cosa que ha afectat en la precisió de l'equalització i especialització del so. Pels motius que he esmentat anteriorment, vaig haver de finalitzar el projecte un cop a casa afegint els últims retocs, entre d'altres, la gravació de la veu que no vaig poder gravar a Austràlia, ja que no disposava d'un micròfon en condicions.

Una altra limitació important va ser el temps, ja que el dia posterior a l'entrega del treball tenia el vol de tornada a Barcelona, i aquest fet va generar una mica d'estrès i desconcentració en els dies finals del procés, sense poder dedicar-me plenament en els detalls finals tal com m'hagués agradat. Tot i aquestes mínimes limitacions, considero que el procés m'ha permès desenvolupar noves habilitats i entendre profundament reptes i possibilitats en la producció musical, i a nivell formatiu i personal.

7.3 Perspectives Futures per a la Fusió de Gèneres

Aquesta experiència de transformar una cançó clàssica a un estil més modern, ha deixat clara el potencial de la fusió de gèneres en un panorama musical cada vegada més híbrid, on els límits estilístics s'esvaeixen gràcies a la globalització cultural i el fàcil accés a la tecnologia per a poder experimentar un ampli ventall d'oportunitats i combinacions.

De cara al futur, la producció musical seguirà beneficiant-se dels avenços tecnològics i de les noves eines musicals, com per exemple els sintetitzadors virtuals i la intel·ligència artificial, que faciliten la manipulació sonora i ens permet reinterpretar obres existencials des d'altres enfocaments innovadors (Collins, 2010). Aquestes fusions musicals obren portes a noves sonoritats i a formes més inclusives d'entendre la música, sempre i quan es respectin les arrels estilístiques i es puguin combinar amb una voluntat genuïna a l'hora d'explorar i innovar. Des d'una perspectiva creativa i educativa, els projectes com el que he pogut realitzar també representen una eina pedagògica pel desenvolupament de l'oïda crítica, la sensibilitat estètica i les competències tècniques.

En aquest cas, he pogut despertar un gran interès per a poder seguir explorant en l'àmbit de producció, així com la possibilitat d'aplicar aquestes tècniques apreses durant el procés en futures composicions. Per últim, el creuament entre els gèneres musicals ha sigut una manera de connectar generacions i públics diferents. Versionar una cançó clàssica com Red Red Wine a EDM, a part de ser un exercici creatiu, és un pont entre èpoques, cultures i estils d'escolta. La fusió dels gèneres s'ha de veure com una direcció enriquidora per al futur de la música popular contemporània.

8. Conclusions

8.1 Reflexió Final sobre el Procés Creatiu

Aquest projecte revelador, encara que els recursos utilitzats podrien haver sigut una mica millor i no tenir coneixements professionals, he pogut endinsar-me en un territori que no coneixia amb tanta profunditat, i que coneixia més des de la perspectiva d'oient i intèrpret. Gràcies a la realització d'aquest projecte, he pogut entendre com es construeixen les emocions a través del so i de la música, a manipular els elements rítmics i harmònics i com el llenguatge de la música electrònica pot donar un nou significat a una cançó coneguda. Durant aquest procés, m'he hagut d'enfrontar a diversos desafiaments, però aquestes limitacions també m'han ajudat a ser més creativa i aprofitar al màxim les eines de les quals disposava amb la DAW i investigar formes alternatives de producció.

Tot i haver treballat sobre un tema tan arrelat a la memòria col·lectiva, ha tingut part de responsabilitat en mantenir un equilibri entre el respecte per l'original i la llibertat creativa per a reinventar-lo. Aquest treball ha expandit la meua visió sobre el potencial de la música com a espai de diàleg entre gèneres, i a part de l'aprenentatge tècnic, espero poder seguir explorant nous horitzons en la producció. En conclusió, considero que aquesta experiència ha sigut la clausura perfecta acadèmicament parlant, i al mateix temps, iniciar una nova etapa personal i professional on la música i la producció siguin l'eix central.

8.2 Aportacions del Treball a l'Estudi de la Fusió Musical

Aquest treball representa una contribució bastant significativa en l'estudi pràctic de la fusió musical a l'oferir un exemple aplicat, com en aquest cas, convertint una cançó d'arrels reggae en una música electrònica de ball sense perdre la seva essència emocional. El projecte demostra que no necessàriament necessitem grans estudis o pressupost, sinó més aviat sensibilitat musical, coneixement estilístic i creativitat. Des d'una perspectiva musicològica, el procés contribueix en la comprensió de com es poden reinterpretar elements com l'harmonia, el ritme o el timbre per a trobar nous significats sonors.

La manipulació del timbre i la textura essencial en els processos de re-contextualització musical en entorns digitals (Brøvig-Hanssen i Harkins, 2012). La fusió de gèneres no és només un procés estètic, sinó una pràctica crítica que permet qüestionar i expandir els límits de la categorització musical tradicional (Born & Devine, 2015). A més, l'adaptació d'aquesta cançó la fa reconeixible a una estètica contemporània, i ofereix un punt de partida útil per a futurs estudis sobre recepció i percepció auditiva i emocional en processos de transformació musical. Les noves tecnologies democratitzen la producció musical, permetent que estudiants sense àmplia formació acadèmica avançada siguin capaços de crear activament noves formes musicals híbrides (Théberge, 1997). També es subratlla la importància de la pràctica creativa com a mètode d'investigació, un aspecte cada vegada més valorat en el camp de la musicologia aplicada (Bartleet & Ellis, 2009).

9. Bibliografia

- Frith, S. (1996). *Performing Rites: On the Value of Popular Music*. Harvard University Press.
- Moore, A. F. (2012). *Song Means: Analysing and Interpreting Recorded Popular Song*. Routledge.
- Zak, A. J. (2001). *The Poetics of Rock: Cutting Tracks, Making Records*. University of California Press.
- Brøvig-Hanssen, R., & Danielsen, A. (2016). *Digital Signatures: The Impact of Digitization on Popular Music Sound*. The MIT Press.
- Butler, M. J. (2006). *Unlocking the Groove: Rhythm, Meter, and Musical Design in Electronic Dance Music*. Indiana University Press.
- Katz, M. (2010). *Capturing Sound: How Technology Has Changed Music*. University of California Press.
- iMusician. (s.f.). *Historia y evolución de la música electrónica*. iMusician. <https://imusician.pro/es/recursos-practicos/guias-sobre-industria-musical/historia-y-evolucion-de-la-musica-electronica>
- Wikipedia. (s.f.). *Electronic Dance Music*. Wikipedia, la enciclopedia libre. https://es.wikipedia.org/wiki/Electronic_dance_music

- Moog Barcelona. (s.f.). *Características clave de la música electrónica*. Moog Barcelona. <https://moogbarcelona.com/es/musica-electronica/caracteristicas-de-la-musica-electronica/>
- Treintaycinco mm. (s.f.). *Los orígenes y la evolución de la música EDM*. Treintaycinco mm. <https://35mm.es/musica-edm/>
- eMastered. (s.f.). *5 progresiones de acordes de EDM que todo músico debería conocer*. eMastered. <https://emastered.com/es/blog/edm-chord-progressions>
- Wololo Sound. (s.f.). *Origen e Historia de la Música Electrónica*. Wololo Sound. <https://wololosound.com/articulos/origen-historia-de-la-musica-electronica/>
- Busted Halo. (2015). *Song of the Summer: "Lean On"*. Recuperado de <https://bustedhalo.com/life-culture/song-of-the-summer-lean-on>
- Wikipedia. (2012). *Make It Bun Dem*. https://en.wikipedia.org/wiki/Make_It_Bun_Dem
- Major Lazer. (2015). *Major Lazer & DJ Snake - Lean On (feat. MØ)* YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=YqeW9_5kURI
- Skrillex. (2012). *Skrillex & Damian "Jr Gong" Marley - "Make It Bun Dem"* YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=PR_u9rvFKzE
- Zion I Kings. (2015). *LEAN ON - Zion I Kings Reggae Remix (Major Lazer, MØ & DJ Snake)* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=FRivx7450T8>
- Femenia de Toledo, M. (2014). *El EDM en Estados Unidos*. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona.
- **Gerhard Steingress** (2008). "La hibridación transcultural como clave de la formación del Nuevo Flamenco". TRANS núm. 8. Disponible en: <https://www.sibetrans.com/trans/article/198/la-hibridacion-transcultural-como-clave-de-la-formacion-del-nuevo-flamenco-aspectos-historico-sociologicos-analiticos-y-comparativos>
- **López Cano, Rubén** (2012). *Música dispersa: Apropiación, influencias, robos y remix en la era de la escucha digital*. Barcelona: Editorial Musicalis.
- **Lonergan, David F.** (2004). *Hit Records, 1950-1975*. Scarecrow Press.

- **Szwed, John F.** (2005). *Crossovers: Essays On Race, Music, And American Culture*. Pennsylvania: Pennsylvania University Press.
- Santana, Á. (s.f.). *La influencia del reggaeton a nivel global*. Prezi.
- Wikipedia. (2023). *ReggaeEDM*.
- Kēvens. (2023). *Exploring the Fusion of Reggae and Electronic Dance Music with Kēvens*. South Florida Caribbean News.
- Rototom Sunsplash. (2020). *Los retos de las artistas del reggae y la influencia rastafari en la música saltan a la Reggae University*.
- Brändström, S., Juslin, P. N., & Lindström, E. (2012). *Music and emotion: Psychological considerations*. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut (Eds.),
- **The Oxford Handbook of Music Psychology** (pp. 153–163). Oxford University Press.
- Butler, M. J. (2006). *Unlocking the Groove: Rhythm, Meter, and Musical Design in Electronic Dance Music*. Indiana University Press.
- North, A. C., & Hargreaves, D. J. (1997). Liking, arousal potential, and the emotions expressed by music. *Scandinavian Journal of Psychology*, **38**(1), 45–53. <https://doi.org/10.1111/1467-9450.00008>
- Solberg, R. T., & Jensenius, A. R. (2017). Pleasurable and intersubjectively embodied experiences of electronic dance music. *Empirical Musicology Review*, **11**(3-4), 301–318. <https://doi.org/10.18061/emr.v11i3-4.4985>
- Tagg, P. (2013). *Music's Meanings: A Modern Musicology for Non-Musos*. The Mass Media Scholars Press.
- Bartleet, B.-L., & Ellis, C. (2009). *Music autoethnographies: Making autoethnography sing/making music personal*. Australian Academic Press.
- Born, G., & Devine, K. (2015). Music technology, gender, and class: Digitization, educational and social change in Britain. *Twentieth-Century Music*, **12**(2), 135–172. <https://doi.org/10.1017/S1478572215000084>
- Brøvig-Hanssen, R., & Harkins, P. (2012). Contextual incongruity and musical congruity: The aesthetics and humour of mash-ups. *Popular Music*, **31**(1), 87–104. <https://doi.org/10.1017/S0261143011000465>
- Théberge, P. (1997). *Any sound you can imagine: Making music/consuming technology*. Wesleyan University Press.

- Brewster, B., & Broughton, F. (2006). *Last Night a DJ Saved My Life: The History of the Disc Jockey*. Grove Press.
- Butler, M. (2006). *Unlocking the Groove: Rhythm, Meter, and Musical Design in Electronic Dance Music*. Indiana University Press.
- Holmes, T. (2012). *Electronic and Experimental Music: Technology, Music, and Culture* (4th ed.). Routledge.
- Collins, K. (2013). *Playing with Sound: A Theory of Interacting with Sound and Music in Video Games*. MIT Press.

10. Annexos

10.1 Partitures o Estructures Analitzades

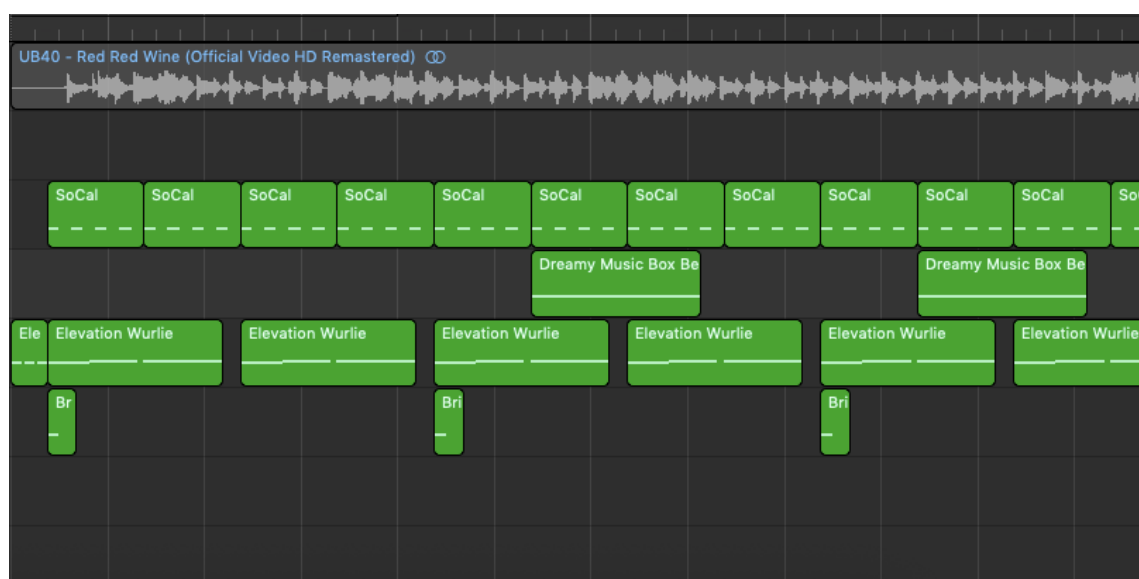
<https://musescore.com/user/27574278/scores/20274982>

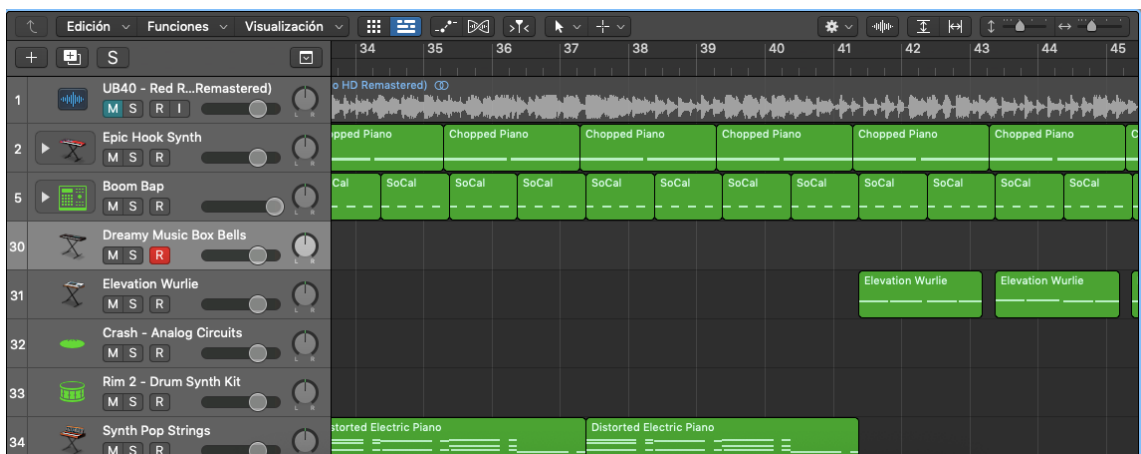
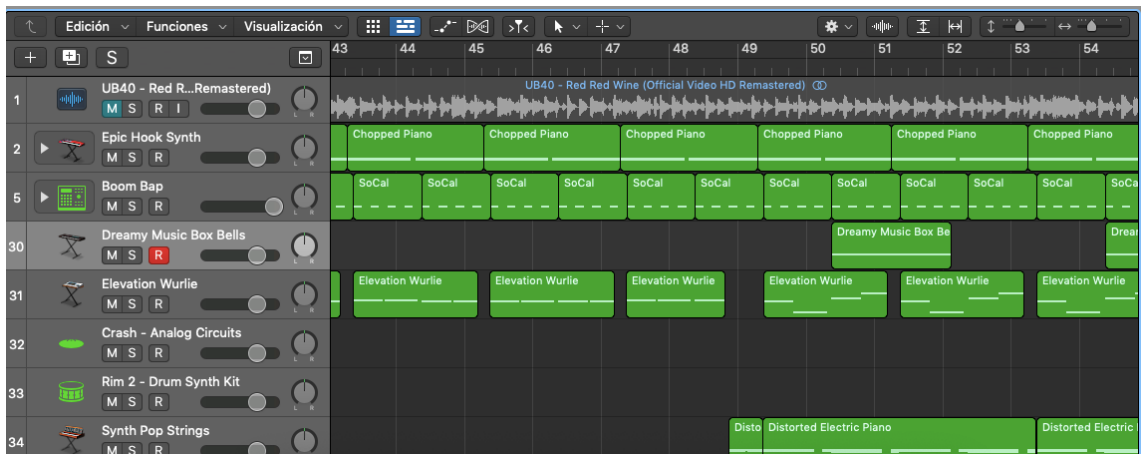
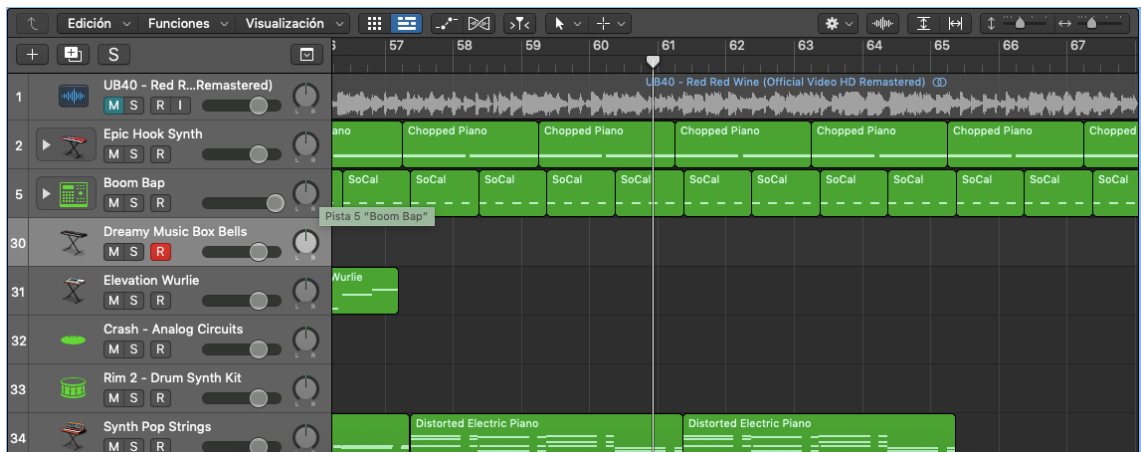
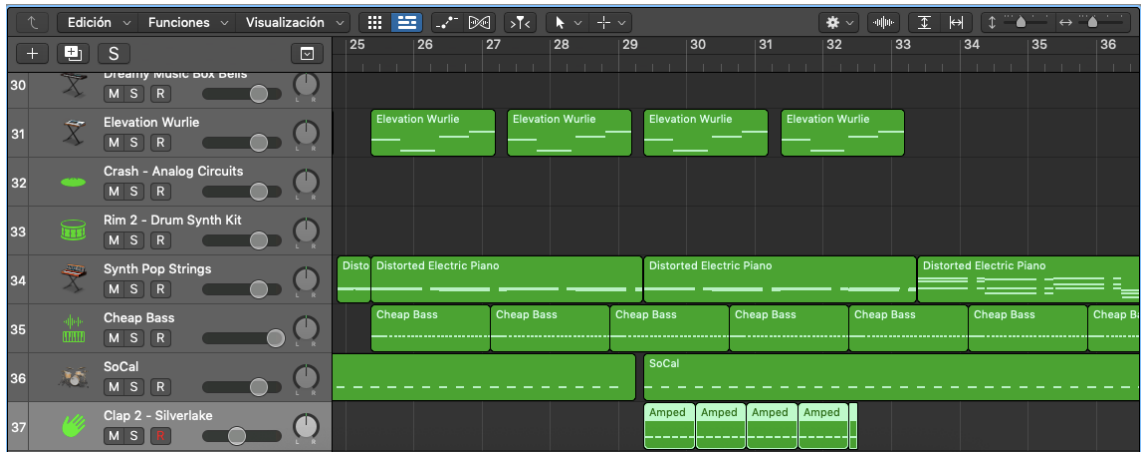
<https://musescore.com/nobleewe/fearless-edm-1>

https://refractionproductions.com/como-estructurar-un-tema-edm/?utm_source

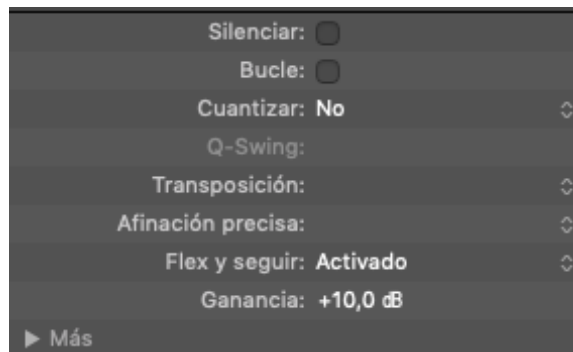
https://es.scribd.com/document/465610799/Estructura-del-EDM?utm_source

10.2 Captures del Procés de Producció









10.3 Fitxers d'àudio o Llistes de Reproducció

<https://open.spotify.com/playlist/0VgVvhxFdEUxHAgdhgVzos?si=7ad7bc126e424278>